

Historie: Místo koncentračních táborů je čekala zářivá vojenská kariéra. Němečtí generálové se židovskou krví

- CZ24 News | 17. července 2023

NĚMECKO: Židé v nacistické armádě jako třeba generálové? Zdánlivě nereálná kombinace, která se však v mnoha případech proměnila v realitu.

V německé armádě sloužili tzv. Mischlinge (židovští míšenci), tedy lidé, jejichž jeden rodič či prarodič byl židovského původu. Ti ještě byli pro Adolfa Hitlera, o jehož židovských předcích se rovněž poměrně často také spekuluje, přijatelní.

Poloviční židé mohli sice sloužit v armádě, ale oficiálně nemohli stoupat ve vojenské hierarchii. To však v praxi mnohdy neplatilo a záleželo spíše na projevované loajalitě vůči Adolfu Hitlerovi či Německu jako takovému. „Čtvrteční židé“ pak mohli také sloužit ve Wehrmachtu a mohli stoupat v hodnostech. Povýšení však musel posvětit a schválit Hitler. Nemálo Mischlinge v německých službách pak projevovalo až fanatickou oddanost svému novému „chlebodárci“ a s nadsázkou řečeno stáli a padali s nacistickým režimem.

Historikové tak odhadují, že ve Wehrmachtu sloužilo okolo 150 000 Mischlinge, někteří z nich dosáhli navíc vysokých hodností včetně generálů a polních maršálů. A přední nacističtí činitelé nad židovským původem v mnoha případech přimhuřovali oko jako například Hermann Göring, který rozhodně nebyl tak zapáleným antisemitou jako Hitler.

Platí to i například v případě polního maršála Erharda Milcha, jehož otec byl žid. Göring si Milcha vysoce cenil a vážil. „Já rozhodnu, kdo je v Luftwaffe židem a kdo ne,“ prohlásil jednou Göring. Zajímavé je v tomto případě zmínit, že později, v roce 1944, to byl právě Milch s Josephem Goebbelsem a dalšími, kteří se snažili Göringa vyšachovat z pozice vrchního velitele Luftwaffe. Plán však nakonec selhal, protože Hitler Göringa podržel.

V nacistických službách se osvědčil i generál-podplukovník Boris Aleksandrovič Šteifon. Ten sloužil dříve v ruské armádě a občanské válce jako poručík. Po porážce „bílých“ v občanské válce, kdy si bolševici upevnili svou moc, se usadil Šteifon na Balkáně, kde napsal své paměti a stal se z něho profesor vojenské vědy.

Skoro v 60 letech se Šteifon neplánoval vrátit do aktivní služby, ale osud tomu chtěl jinak. Stal se z něho totiž vůdce jednotek složených ze „sprátelených Rusů“, antibolševicky orientovaných emigrantů, kteří našli útočiště v Jugoslávii. Ti nenáviděli bolševiky a právě v německé armádě se mohli pomstít za své mnohdy nelehké životní osudy. Jednotka o zhruba 11 000 vojáků měla potírat odpor partyzánů v čele s Josipem Brozem Titem.

Dalším vysoce postaveným představitelem židovského původu ve Wehrmachtu se stal také generál Boris Holmston-Smyslovsky (Artur Holmston). Ten pocházel ze šlechtické rodiny židovského původu. Po první světové válce a občanské válce se z něho stal exulant, který usiloval později o osvobození Sovětského svazu od bolševiků.

Novou domovinu našel v Německu. Navštěvoval Pruskou vojenskou akademii a vstoupil do německé armády. Když Německo napadlo v roce 1941 Sovětský svaz, sloužil Smyslovsky na východní frontě a

ustavil zde cvičné prapory, které měly bojovat proti partyzánům. Bylo mu posléze svěřeno velení Zvláštní divize R (Sonderdivision R – Rusko) a stal se z něho první Rus v německých vojenských službách, který velel protibolševické jednotce ve druhé světové válce.

Samostatnou kapitolou je pak výsadkářské eso Arno Spitz, jehož otcem byl žid, v Německu perzekvovaný, a tak musel emigrovat do USA. Jeho syn, které mu byla propůjčena posléze důstojnická hodnost, se však poměrně brzy stal nositelem tří Železných křížů (!), a Spitze si Třetí říše velmi považovala. Mnohem později, v roce 2002, v jednom rozhovoru Spitz prohlásil, že nevidí nic špatného na tom, že bojoval po boku německých vojsk. Bojoval totiž za Německo a ne pro Hitlera, v čemž je, jak Spitz dodal, přece rozdíl.

Vysoce postavených vojáků židovského původu ve Wehrmachtu bylo samozřejmě více, nicméně na tomto místě je nutné dodat, že Němci se jejich služeb vážili, i když někteří po válce změnili stranu a pracovali například pro západní rozvědky, jako například již zmíněný Smyslovsky.

AUTOR: Petr Duchoslav/securitymagazinCz

ZDROJ: rbth.com